

عنوان طرح: مطالعه اسنادی برآمدن دانشگاه‌های نسل دوم (۱۳۲۰-۱۳۳۲)

مطالعه‌ی تاریخی تحولات دانشگاهی در ایران، به‌ویژه در مقاطع گذار، نه تنها ما را با ریشه‌ها و زمینه‌های ساختاری و نهادی آموزش عالی آشنا می‌کند، بلکه امکان فهم تحولات معرفت، سیاست و اجتماع را در چارچوبی نهادی فراهم می‌سازد. دهه‌ی ۱۳۲۰ تا ۱۳۳۲ را می‌توان یکی از دوره‌های مهم در تاریخ آموزش عالی ایران دانست؛ دوره‌ای که در آن، با عبور از فاز تأسیس اولیه دانشگاه تهران، شاهد برآمدن نوعی «دانشگاه‌های نسل دوم» هستیم که در بستر تحولات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی آن زمان، شکل‌گیری، تثبیت و یا تحول یافته‌اند. این پروژه‌ی پژوهشی با تمرکز بر بازخوانی اسناد تاریخی، نهادی و اداری مرتبط با آموزش عالی در بازه‌ی زمانی مذکور، می‌کوشد برآمدن دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی نسل دوم را به مثابه یک پدیده‌ی تاریخی-اجتماعی مطالعه کند. هدف از این طرح، نه فقط احصای داده‌های تاریخی، بلکه تحلیل زمینه‌های فرهنگی، اداری و سیاسی‌ای است که به پیدایش و گسترش این نهادها منجر شده‌اند. این موسسه که بر دانشگاه پژوهی و تحلیل تحولات نهادی آموزش عالی در ایران تمرکز دارد، از پژوهشگران علاقه‌مند به این حوزه دعوت می‌کند تا با بهره‌گیری از منابع آرشیوی، مطبوعاتی، اسناد رسمی و خاطرات، در تدوین این روایت تاریخی مشارکت کنند.